

8. MÓDL SIĘ DO TWEGO OJCA

Człowieka, który chce się modlić, Pan Jezus zachęca, aby wszedł do swojej izdebki i zamknął drzwi. Po tych wstępnych czynnościach powinien rozpocząć modlitwę. Ma to być modlitwa do Ojca. Wcielony Syn Boży przypomina i uświadamia modlącemu się, że Bóg jest jego Ojcem. Zachęca więc: „módl się do twego Ojca”. Tę właśnie prawdę będziemy dziś rozważać.

Spotkanie parafialnej diakonii modlitwy

Modlitwa.

Odczytanie Ewangelii z niedzieli.

Wprowadzenie w temat (główne myśli homilii) i rozmowa pomagająca lepiej zrozumieć słowa Pana Jezusa o modlitwie.

Odczytanie wezwań modlitwy powszechnej (ewentualna aktualizacja niektórych wezwań) i wybór osób, które te wezwania odczytają na poszczególnych Mszach Świętych.

Odczytanie modlitw przeznaczonych na czas adoracji Najświętszego Sakramentu i wybór osób, które odczytają te teksty.

Modlitwa o łaskę owocnego przeżycia niedzieli, przede wszystkim o dar otwarcia serc uczestników Eucharystii na ewangeliczne orędzie o modlitwie. Zaleca się odmówienie dziesiątka różańca oraz dokonanie zawierzenia podejmowanej posługi Matce Najświętszej (modlitwa „Pod Twoją obronę” lub akt zawierzenia przygotowany przez kapłana).

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych.

2. *Wprowadzenie.* W poprzednim spotkaniu na temat modlitwy rozważaliśmy słowa Jezusa: „Módl się”. Wpatrywaliśmy się we wspaniały wzór modlitwy, jaki został nam dany w Księdze Psalmów. Autorzy tych modlitw rozmawiają z Bogiem o wszystkim, co przeżywają. Wielbią Boga i dziękują Mu, proszą Go o pomoc i przepraszają za grzechy, rozważają Jego wielkie dzieła i stawiają nurtujące ich pytania, np.: dlaczego tyle zła jest w świecie i dlaczego nieprawym lepiej się powodzi niż sprawiedliwym. Jedne psalmy są bardzo krótkie, a inne bardzo długie. Psalterz jest wielkim darem dla wszystkich modlących się. Kościół korzysta z niego od początku swego istnienia. My również jesteśmy zachęcani, aby modlić się psalmami. Powinniśmy przy tym pamiętać, że Ten, do którego się zwracamy w modlitwie, jest naszym Ojcem. Przypomina nam o tym Pan Jezus w dalszej części Kazania na Górze. Mówi: „Módl się do Ojca twego”. Te słowa chcemy dziś rozważyć.

3. *Módl się do Ojca twego.* Jedną z pierwszych modlitw, jakie poznaliśmy w naszym życiu wiary, to modlitwa „Ojcie nasz”. Powtarzaliśmy i powtarzamy tę modlitwę codziennie i to nie jeden raz. Gdy przeżywamy sakrament chrztu słyszymy, że przez to sakramentalne obmycie człowiek staje się dzieckiem Boga. Prawda ta powracała wiele razy w katechezie, w homiliach, podczas rekolekcji i różnych lektur. Uwierzyliśmy, że Bóg jest naszym Ojcem i nie negujemy tej prawdy. Jednak często nie umiemy się cieszyć z tak wielkiego daru, a nasze rozmowy z Ojcem niebieskim niekoniecznie są podobne do rozmowy dziecka z Ojcem. Dlaczego tak jest? Dlaczego tak wspaniała prawda wiary ma zbyt małe przełożenie na nasze życie? Przyczyn jest niewątpliwie wiele. Popatrzmy na niektóre z nich.

- *Dystans.* My jesteśmy ludźmi, a Bóg jest Bogiem. My żyjemy na ziemi, a On przebywa w niebie. Nas widać, a Jego nie widać. Jesteśmy grzesznikami, a On samą Świętością. Jesteśmy stworzeniem, a On jest naszym Stwórcą. Jesteśmy mali, a On jest Wielki. Jak uznać głęboko w sercu, że ktoś nieskończenie wielki i potężny, jest moim Ojcem, że we mnie jest to samo życie, które jest w Nim, bo On mnie tym życiem obdarzył? Możemy to przyjąć tylko przez wiarę. Wiara i tylko ona pozwala poznać prawdę o Bogu, który uczynił nas swoimi dziećmi. Wiara prowadzi do bliskości z Ojcem niebieskim, uzdalnia do dziecięcego zaufania, rodzi radość w sercu, pozwala odkryć właściwą godność, ukazuje perspektywę życia wiecznego w domu Ojca. Trzeba stale powtarzać ten prosty akt wiary: „Wierzę, że Bóg, wszechmocny Stwórca, jest moim Ojcem”.

- *Wiek*. Jesteśmy ludźmi dorosłymi i wiek dziecięcy jest za nami. W naszym życiu ziemskim ten czas minął i nie wróci. Większość dorosłych ma już swoje dzieci, a wielu także wnuków. Kiedy słyszy określenie: „dziecko”, najczęściej myśli o małych dzieciach, a nie o sobie. Tymczasem Pan Jezus uczy: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego” (Mt 18,3). Dziecięcej postawy trzeba się uczyć. Wymaga to wewnętrznej przemiany, a właściwie nawrócenia. To droga dojrzałości duchowej i dojrzałości człowieczeństwa, droga naśladowania Jezusa Chrystusa, umiłowanego Syna Bożego. On nam pokazał jak być dzieckiem Ojca niebieskiego przez całe życie. W relacjach z ludźmi z dzieciństwa się wyrasta, w relacji z Bogiem do dzieciństwa się dorasta. Im więcej mam lat, tym lepiej rozumiem i tym głębiej przeżywam prawdę, że Bóg jest moim Ojcem, a ja jestem Jego dzieckiem.

- *Grzech*. Nosimy w sobie dziedzictwo grzechu pierworodnego i skutki naszych osobistych grzechów. Adam i Ewa ukryli się przed Bogiem. Gdy poszli za pokusą szatańską, nie potrafili już patrzeć na Boga jako na Ojca, zwątpili w Niego i okazali Mu nieposłuszeństwo. Szatan, który ich zwiódł, nadal jest aktywny, a jego główne kierunki działania są nadal te same. Stara się wzbudzić nieufność wobec Boga, stwarzać przeszkody w modlitwie, uczyć człowieka takiego sposobu życia, jakby Boga nie było. Im bardziej grzech opanowuje człowieka, tym trudniej mu mówić do Boga: „Ojcze”. Chyba najwięcej problemów w rozwoju dziecięcej postawy wobec Ojca niebieskiego płynie właśnie z tych grzechów i zaniedbań. Jednak każdy z nas może się nawrócić i jak syn marnotrawny na nowo odkryć, kim jest Ojciec. Wtedy słowo „Ojcze” pojawia się nie tylko na jego ustach, lecz także w sercu.

Pan Jezus do tego nas zachęca. Mówi: „Módl się do twego Ojca”, rozmawiaj z Ojcem, pamiętaj o Ojcu. Droga do pokonania trudności w relacji z Ojcem niebieskim jest prosta. Trzeba z Nim rozmawiać i o Nim pamiętać.

4. *Przykład*. Zwróćmy uwagę na modlitwy, które odmawiamy w czasie Mszy Świętej. W Credo wyznajemy: „Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego”. W obrzędzie przygotowania darów kapłan wzywa zgromadzonych: „Módlcie się, aby moją i waszą ofiarę przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący”. W doksolonii kończącej modlitwę eucharystyczną śpiewamy: „Przez Chrystusa, z Chrystusem, i w Chrystusie, Tobie Boże, Ojcze wszechmogący”. W prefacjach mszalnych najczęściej zwracamy się do Boga słowami: „Ojcze święty, wszechmogący, wieczny Boże”.

„Ojcze wszechmogący”, „Ojcze święty” – to najczęściej pojawiające się określenia w mszalnych modlitwach, w których zwracamy się wprost do Ojca niebieskiego. Nasz Ojciec niebieski jest wszechmogący, możemy Mu całkowicie zaufać, a nasza modlitwa do Niego może być przeżywana w klimacie serdecznym. Nasz Ojciec niebieski jest święty i jest źródłem wszelkiej świętości. Jest nieskończoną doskonałością, miłością i mądrością. Kiedy w czasie Mszy Świętej słyszymy słowa o Ojcu niebieskim, słuchajmy ich z większą uwagą. To są słowa o moim Ojcu, o naszym Ojcu. To są modlitwy zanoszone do Niego przez tych, którzy są Jego dziećmi.

5. *Zaproszenie do adoracji*. Powróćmy do tej wspaniałej prawdy także w czasie adoracji po Mszy Świętej. Będziemy prosić Jezusa, aby nas prowadził do Ojca. On powiedział: „Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie” (J 14,6). Gdy wchodzimy do izdebki, aby rozmawiać z Ojcem i Stwórcą, Jezus jest z nami. On ukazuje nam Ojca, wlewa w nasze serca miłość do Niego, uzdalnia nas do wypełniania Jego woli, uczy wołać: „Abba, Ojcze”. Trwajmy w tej szkole Jezusa.

Modlitwa powszechna

Do Boga, naszego najlepszego Ojca, z pokorą i ufnością zanieśmy nasze prośby.

1. Ojcze niebieski, wylej swego Ducha na pasterzy Kościoła, aby byli kapłanami na wzór Jezusa Chrystusa, Twego Syna. *Ciebie prosimy.*

2. Ojcze wszechmogący, obdarz świat pokojem, aby ludzie, przez Ciebie stworzeni, żyli jak jedna rodzina. *Ciebie prosimy.*

3. Ojcze miłosierny, wspieraj wszystkich, którzy są w niewoli nałogów, szczególnie nałogu alkoholizmu, aby pokonali złe przyzwyczajenia i rozpoczęli nowe życie. *Ciebie prosimy.*

4. Ojcze najlepszy, odnow ducha dziecięctwa we wszystkich, których obdarzyłeś łaską chrztu świętego i udziel im daru gorliwej modlitwy. *Ciebie prosimy.*

5. Ojcze przedwieczny, daj udział we wspólnocie zbawionych naszym bliskim zmarłym (szczególnie N.). *Ciebie prosimy.*

6. Ojcie nasz i Panie, otwórz nasze serca, abyśmy uważnie słuchali słów Syna Twojego i wprowadzali je w życie. *Ciebie prosimy.*

Ciebie, Boże, wielbimy. Tobie chwałę oddajemy. Ty nas hojnie obdarzasz swoimi darami. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

P: Panie Jezu Chryste, odwieczne Słowo Ojca, które stało się Ciałem, Kapłanie wiecznego Przymierza, składający Bogu nieskalaną ofiarę, Chlebie życia, którym Ojciec niebieski karmi swoje dzieci. Przez udział w Eucharystii sprawiłeś, że z większą miłością i zaufaniem, wołamy do Tego, który nas stworzył: „Abba, Ojciec”. Dzięki Duchowi Świętemu, którego nam posłałeś, możemy zawierzać swoje życie najlepszemu Ojcu.

Śpiew: „Pod Twą obronę, Ojciec na niebie”.

L1: Panie Jezu, Ty powiedziałeś, że „nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przez Ciebie” (por. J 14,6). Wprowadzaj nas, najlepszy Jezu, do izdebki modlitwy, w której możemy rozmawiać z Ojcem. Usuń z naszych serc wszystkie przeszkody, które nam utrudniają tę dziecięcą modlitwę. Pomóż realizować Twoje słowa: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego” (Mt 18,3).

L2: Ojciec niebieski! Wierzmy, że jesteś naszym Ojcem i obdarzyłeś nas swoim boskim życiem. Wierzmy, że jesteś Ojcem wszechmogącym, któremu możemy z całym zaufaniem powierzyć nasze ziemskie życie. Dziękujemy Ci za niezwykle dar bycia Twoimi dziećmi. Dziękujemy za łaskę udziału w boskim synostwie Jezusa Chrystusa. Dziękujemy za Ducha Świętego, którego posłałeś do naszych serc, abyśmy wołali: „Abba, Ojciec”. Przyjmij naszą dziecięcą modlitwę, którą w ciszy do Ciebie zanosimy.

Modlitwa w ciszy (przynajmniej 2-3 min.).

P: Panie Jezu, Ty przynosisz nam z nieba na ziemię błogosławieństwo Ojca. To pełnia darów, których potrzebujemy, aby dobrze wypełnić nasze życiowe zadania i dojść do celu ziemskiej wędrówki. Ojciec pamięta o wszystkim. Nawet włosy na naszych głowach są policzone. Prosimy o Jego ojcowskie błogosławieństwo. Niech przez Ciebie spłynie na każdego z nas i pomnaża dobro, które On wlał w nasze serca. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.